

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.2.2016
COM(2016) 39 final

2016/0023 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 14 final}

{SWD(2016) 17 final}

{SWD(2016) 18 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Allmän bakgrund – motiv och syfte

Unionen och 26 medlemsstater har undertecknat en ny internationell konvention om kvicksilver¹, som förhandlats fram inom ramen för Unep. Konventionen kallas ”Minamatakonventionen” (nedan kallad *Minamatakonventionen* eller *konventionen*) efter namnet på den stad där det mest omfattande fallet av kvicksilverförorening någonsin ägde rum mellan 1950 och 1960. Undertecknandet markerade ett framgångsrikt slut på en förhandlingsprocess med fem sammanträden i en mellanstatlig förhandlingskommitté. Alla medlemsstater har åtagit sig att ratificera konventionen.

Konventionen omfattar kvicksilvrets hela livscykel, från primär kvicksilverbrytning till hantering av kvicksilverhaltigt avfall, med syfte att skydda människors hälsa och miljön från antropogena utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar till luft, vatten och mark. Den fastställer i synnerhet begränsningar för primär kvicksilverbrytning och för internationell handel med kvicksilver, förbjuder tillverkning, import och export av ett stort antal produkter med kvicksilver tillsatt, föreskriver förbud eller villkor för flera tillverkningsprocesser där kvicksilver används, uppmanar till att nya användningsområden för kvicksilver i produkter och industriella processer motverkas och till att åtgärder vidtas för minskade utsläpp av kvicksilver i icke-industriell och småskalig guldutvinning och i industriell verksamhet, bland annat genom användning av bästa tillgängliga teknik, och kräver att mellanlagring av kvicksilver och hantering av kvicksilverhaltigt avfall sker på ett miljömässigt hållbart sätt.

Mycket av innehållet i Minamatakonventionen omfattas redan av unionens lagstiftning. I förordning (EG) nr 1102/2008² fastställs exportförbud för kvicksilver och flera kvicksilverföreningar, klassificeras kvicksilver från vissa källor som avfall och fastställs regler om lagring av kvicksilver. Andra EU-instrument innehåller särskilda bestämmelser om kvicksilver och kvicksilverföreningar, bland annat förordning (EU) nr 649/2012³, som fastställer ett system för anmälan av bland annat import av kvicksilver, och förordningarna (EG) nr 396/2005⁴, (EG) nr 1907/2006⁵ och (EG) nr 1223/2009⁶ och direktiven 2006/66/EG⁷

¹ Portugal och Estland har inte undertecknat Minamatakonventionen.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 av den 22 oktober 2008 om exportförbud för metalliskt kvicksilver och vissa kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar och säker förvaring av metalliskt kvicksilver (EUT L 304, 14.11.2008, s. 75).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier (EUT L 201, 27.7.2012, s. 60).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

och 2011/65/EU⁸, som rör utsläppande på unionsmarknaden av en rad produkter med kvicksilver tillsatt och fastställer högsta tillåtna innehåll av kvicksilver. Dessutom syftar direktiven 2010/75/EU⁹, 2012/18/EU¹⁰, 2008/98/EG¹¹ och 1999/31/EG¹² till att kontrollera, minska och, när kvicksilverfria alternativ finns, undanröja punktkällor och diffusa utsläpp av kvicksilver, kvicksilverföreningar och kvicksilverhaltigt avfall i miljön.

Vid bedömningen av unionens regelverk har ett begränsat antal luckor kartlagts som behöver åtgärdas för att säkerställa att unionslagstiftningen fullt ut anpassas till konventionen¹³. Detta förslag syftar till att rätta till dessa brister som avser följande:

- Import av kvicksilver.
- Export av vissa produkter med kvicksilver tillsatt.
- Användning av kvicksilver i vissa tillverkningsprocesser.
- Nya användningsområden för kvicksilver i produkter och tillverkningsprocesser.
- Användning av kvicksilver i icke-industriell och småskalig guldutvinning.
- Användning av kvicksilver i tandamalgam.

För att skapa rättslig klarhet bör de skyldigheter som följer av konventionen och som ännu inte införlivats i EU-lagstiftningen integreras i en enda rättsakt.

Förordning (EG) nr 1102/2008, som för närvarande är den enda särskilda unionsrättsakten om kvicksilver, bör ligga till grund för detta. Mot bakgrund av karaktären och omfattningen av de nödvändiga ändringarna av förordning (EG) nr 1102/2008 och behovet av ökad konsekvens och rättslig klarhet bör detta förslag upphäva och ersätta den och samtidigt ta över förordningens materiella skyldigheter där det fortfarande behövs.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Detta initiativ är förenligt med det sjunde miljöhandlingsprogrammet¹⁴ som fastställer ett långsiktigt mål om en giftfri miljö, och som för detta ändamål föreskriver att åtgärder krävs för att till 2020 säkerställa en minimering av betydande negativa effekter av kemikalier på människors hälsa och miljön.

Målen för detta initiativ ligger också i linje med Europa 2020-strategins mål om smart och hållbar tillväxt för alla, genom att stimulera innovation när det gäller utvecklingen av kvicksilverfria produkter och tillverkningsprocesser. Detta förslag kommer, genom att främja

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

¹² Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

¹³ Kommissionens arbetsdokument; konsekvensbedömning – följedokument till förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kvicksilver, och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008 och förslag till rådets beslut om ingående av Minamatakonventionen om kvicksilver, SWD [2016] 17 final.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

ratificeringen av konventionen och dess ikraftträdande, att bidra till att skapa mer lika villkor globalt för industriella processer där kvicksilver och kvicksilverföreningar används eller oavsiktligt släpps ut och för tillverkning och handel med produkter med kvicksilver tillsatt, och därigenom främja konkurrenskraften hos industrin i unionen, inte minst eftersom de flesta av bestämmelserna i det återspeglar unionens regelverk.

Förenkling och förtydligande av regelverket eftersträvas dessutom där så är möjligt, för att möjliggöra ett bättre genomförande.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Samråd med medlemsstaternas myndigheter och berörda parter hölls i samband med två studier som genomfördes av kommissionen^{15,16}, och vid ett seminarium som hölls i Bryssel den 7 juli 2014, varefter en förfrågan om ytterligare information om specifika frågor också offentliggjordes¹⁷. Alla skriftliga bidrag offentliggjordes på kommissionens webbplats¹⁸. Ett brett offentligt samråd online hölls också den 14 augusti–14 november 2014, som offentliggjordes på grundval av ett frågeformulär¹⁹ på webbplatsen *Din röst i Europa*²⁰. Syftet med denna undersökning var att få en bättre förståelse av offentliga aktörers och medlemsstaters syn på ratificeringen av konventionen och specifika frågor om införlivandet och genomförandet av den, särskilt avseende områden där unionslagstiftningen måste anpassas till konventionen. Målgrupperna var medborgare, offentliga myndigheter, forskningsorganisationer, den akademiska världen, ideella/icke-statliga organisationer, konsultföretag samt privata företag och deras intresseorganisationer. Det rådde bred enighet bland berörda parter och allmänheten om att unionen bör ratificera Minamatakonventionen. Särskilda frågor som tagits upp av de berörda parterna beaktades vid utarbetandet av detta förslag.

Resultat av konsekvensbedömningen

Slutsatsen av konsekvensbedömningen är att ratificering och genomförande av Minamatakonventionen kommer att medföra betydande miljö- och hälsofördelar för EU, främst till följd av den förväntade minskningen av kvicksilverutsläppen i andra delar av världen. I synnerhet följande bör understrykas:

- Viktiga bestämmelser i konventionen, om bland annat tillämpning av bästa tillgängliga teknik för att minska utsläppen från stora industrianläggningar, utfasning av befintlig primär brytning i kombination med förbud mot ny primär brytning och införande av restriktioner för icke-industriell och småskalig guldutvinning, förväntas, när de väl har genomförts, få stor positiv inverkan på miljön både globalt och inom EU. Sådan verksamhet existerar praktiskt taget inte inom EU, eller är redan reglerad. Detta kommer att göra det möjligt för unionen att uppnå sina mål om skydd av

¹⁵ ICF, COWI, BiPRO, Garrigues (2015). Study on EU Implementation of the Minamata Convention on Mercury (mars 2015).

¹⁶ COWI, BiPRO (2015). *Ratification of the Minamata Convention by the EU – Complementary assessment of the mercury export ban* (juni 2015).

¹⁷ <http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/pdf/InfoRequest.pdf>

¹⁸ http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/ratification_en.htm

¹⁹ Frågeformuläret finns på följande adress:

<http://ec.europa.eu/environment/consultations/pdf/MinamataConvention.pdf>

²⁰ <http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations>

miljön och av människors hälsa, i enlighet med gemenskapens kvicksilverstrategi från 2005 (nedan kallad *strategin*)²¹.

- Genom att genomföra konventionen kommer tredjeländer att tillämpa liknande standarder som dem som för närvarande gäller inom unionen för många industriella verksamheter. Detta kommer att bidra till att åtgärda eventuella konkurrensfördelar som gynnar företag i länder utanför EU som omfattas av mindre stränga miljönormer (eller för vilka sådana inte ens finns), och eventuellt öppna nya marknader för företag i unionen som specialiserat sig på miljöteknik. Som ett exempel kan nämnas att konventionens bestämmelser om utsläpp av kvicksilver från viss industriell verksamhet innebär att många industrianläggningar som släpper ut kvicksilver på global nivå kommer att behöva använda bästa tillgängliga teknik, som redan tillämpas av industrin i unionen.
- I konsekvensbedömningen utvärderades olika alternativ för att ta itu med de sex luckor i EU-lagstiftningen som anges ovan: ett referensalternativ motsvarande ”inga EU-åtgärder”, och minst två olika alternativ för vart och ett av de berörda politikområdena, dvs. ett alternativ där skyldigheterna i konventionen införlivas och ett alternativ med krav som går längre än konventionen.

När det gäller användningen av tandamalgam gjordes i konsekvensbedömningen en utvärdering av behovet av åtgärder och de potentiella konsekvenserna av dessa:

- Enligt kommissionens beslut 2000/532/EG²² betecknas avfall som utgörs av amalgam från tandvård som farligt avfall, och omfattas därmed av bestämmelserna i ramdirektivet om avfall²³. Kvicksilverutsläppen från tandläkarmottagningar omfattas också av unionens lagstiftning om vatten. Kvicksilver är klassificerat som ett prioriterat farligt ämne enligt bilaga X till vattendirektivet²⁴, och utsläppen av detta ämne i vatten måste således minskas radikalt. Eftersom amalgam är det näst största användningsområdet för kvicksilver i unionen, med en uppskattad föroreningspotential på ca 75 ton kvicksilver per år och en långsiktig föroreningspotential på mer än 1 000 ton²⁵, krävs särskilda åtgärder för att komma tillrätta med denna källa.
- Mot bakgrund av tillgängliga vetenskapliga rön är slutsatsen i konsekvensbedömningen att ett förbud mot användning av tandamalgam inte skulle vara proportionerligt, eftersom hälsoriskerna med tandamalgam inte är klart påvisade och kostnaden för ett förbud skulle vara hög. Bedömningen visar också att två åtgärder som ingår i förteckningen över åtgärder som föreslås i konventionen, och ur vilken parterna bör vidta minst två, skulle innebära fördelar för miljö och hälsa till en låg kostnad, dvs. begränsning av användningen av tandamalgam till dess inkapslade form och främjande av användningen av bästa miljöpraxis vid tandvårdsinrättningar. Sådana åtgärder är i linje med åtgärd 4 i kvicksilverstrategin, som vid översynen av strategin 2010 bekräftades som ett prioriterat område för ytterligare åtgärder. De

²¹ Meddelande av den 28 januari 2005 från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Gemenskapens kvicksilverstrategi*, KOM(2005) 20 slutlig.

²² Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

²³ Fotnot 11.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

²⁵ Uppskattad mängd kvicksilver i människors munnar i form av tandamalgam inom EU.

skulle minska exponeringen av tandläkare och patienter för kvicksilverutsläpp och säkra en kraftig minskning av utsläppen av kvicksilver till avloppssystem och till miljön via reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. Dessutom förväntas att nya jobb skapas i företag som är inblandade i tillverkning, installation och underhåll av amalgamavskiljare, och i företag som specialiserar sig på insamling och behandling av kvicksilverhaltigt avfall.

- Även om de flesta av de berörda företagen skulle betecknas som mikroföretag skulle de inte påverkas oproportionerligt av de föreslagna åtgärderna eftersom 1) de inte skulle utsättas för konkurrens av större företag, med tanke på typen av verksamhet, 2) kostnaden för genomförandet av åtgärden är begränsad och den endast skulle kräva små investeringar, och 3) inga arbetstillfällen väntas gå förlorade inom tandvården. Dessa åtgärder är god praxis som främjas²⁶ av Council of European Dentists, och de flesta har redan genomfört dem. Eftersom sådana företag behöver tid för att anpassa sig till de krav som anges i denna förordning är emellertid den föreslagna tidsfristen för att genomföra dessa åtgärder ett år längre än för de andra åtgärder som omfattas av denna förordning. Kravet på att använda amalgam i inkapslad form skulle inte medföra någon ytterligare börda för tandläkare som har valt att inte använda tandamalgam.

Beträffande de övriga luckorna ger analysen i konsekvensbedömningen följande slutsatser:

- Importrestriktioner för kvicksilver: handelsrestriktioner som går längre än kraven i konventionen, dvs. ett villkorslöst importförbud för kvicksilver (snarare än att tillåta import av kvicksilver under vissa villkor beroende på ursprungsorten och källan för det importerade kvicksilvret), är inte motiverade eftersom de skulle vara dyrare för industrin i unionen och inte skulle ha några betydande miljöfördelar.
- Exportrestriktioner för vissa produkter med kvicksilver tillsatt: handelsrestriktioner som går längre än de som fastställs i konventionen, dvs. att förbjuda export av produkter med kvicksilver tillsatt till följd av striktare unionsbestämmelser avseende kvicksilverinnehållet än de bestämmelser som föreskrivs i konventionen (snarare än att endast förbjuda export av produkter med kvicksilver tillsatt som inte uppfyller kraven i konventionen), är inte motiverade eftersom tillförsel och utsläpp av kvicksilver till miljön i stort sett inte skulle förändras och kvicksilverutsläppen, till följd av ett sådant förbud, skulle kunna öka i tredjeländer.
- Begränsa användningen av kvicksilver i vissa tillverkningsprocesser: ett absolut förbud mot användning av kvicksilver för produktion av natrium- eller kaliumetylat eller -metylat (i stället för krav på begränsning av användning och utsläpp av kvicksilver som föreskrivs i konventionen) är inte motiverat eftersom industrin behöver vissa kemikalier för vilka det inte har kunnat visas att det finns kvicksilverfria produktionsprocesser.
- Begränsa användningen av kvicksilver i nya tillverkningsprocesser och produkter: konventionen föreskriver endast att parterna vidtar åtgärder för att motverka upprättandet av nya tillverkningsprocesser där kvicksilver används och produktionen och utsläppandet på unionsmarknaden av nya produkter med kvicksilver tillsatt. Ett villkorat förbud för dessa processer och produkter skulle ge bäst resultat ur ett miljömässigt och ekonomiskt perspektiv, eftersom det skulle ha ett starkt signalvärde

²⁶ CED resolution on responsible practice (2011).

och därmed minska risken för att ekonomiska aktörer inleder en kostsam utveckling av sådana produkter eller processer som i ett senare skede sannolikt skulle förbjudas.

- Begränsa användningen av kvicksilver i icke-industriell och småskalig guldutvinning: eftersom Frankrike, som är den enda medlemsstat som berörs av detta, redan har vidtagit åtgärder för att förbjuda användningen av kvicksilver i icke-industriell och småskalig guldutvinning räcker det för unionen att helt enkelt införliva skyldigheten att utarbeta och granska en nationell handlingsplan i enlighet med konventionen.

Den totala kostnaden för ovannämnda alternativ, som i konsekvensbedömningen har identifierats som de lämpligaste, varierar mellan 13 och 135 miljoner euro/år, vilket huvudsakligen avspeglar kostnaderna för åtgärder som rör användningen av kvicksilver i tillverkningsprocesser och tandamalgam.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Även om förordning (EG) nr 1102/2008 är utgångspunkten för detta förslag är det lämpligt att upphäva och ersätta den för att skapa rättslig klarhet. Bilaga IV innehåller jämförelsetabellen.

I artiklarna 1 och 2 fastställs förslagets syfte och definitioner av viktiga termer.

I artikel 3 jämförd med bilaga I fastställs ett förbud mot export från unionen av kvicksilver, flera kvicksilverföreningar och blandningar av kvicksilver och andra ämnen, förutom med avseende på de kvicksilverföreningar som fortfarande kan exporteras för laboratorieforskning. Detta förbud finns redan sedan i mars 2011 i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1102/2008, och kompletterar det som föreskrivs i förordning (EU) nr 649/2012. Det införlivar artikel 3.6 i Minamatakonventionen jämförd med artikel 3.1 a och b, och 3.2 a.

I artikel 4 förbjuds import till unionen av kvicksilver avsett för icke-industriell och småskalig guldutvinning, och upprättas ett villkorat förbud mot import till unionen av kvicksilver och blandningar för annan användning. Ett sådant förbud gäller inte import av kvicksilver och blandningar för slutligt omhändertagande som avfall, import av kvicksilver från länder som är parter till Minamatakonventionen om det härrör från primär brytning som fortfarande är tillåten enligt artikel 3.4 i konventionen, import av kvicksilver från länder som inte är parter i konventionen under förutsättning att det importerade kvicksilvret varken härrör från primär brytning eller från kloralkalisektorn och att ett skriftligt samtycke för import har beviljats. För att effektivisera den administrativa verksamheten och förhindra en ökad administrativ börda anges i artikel 4.3 att de nationella behöriga myndigheter som utsetts enligt förordning (EU) nr 649/2012 också ska vara de som ansvarar för genomförande och kontroll av ett sådant förbud.

Artikel 5 jämförd med bilaga II införlivar Minamatakonventionens artikel 4.1 och bilaga A (del I). Den fastställer ett förbud mot export, import och tillverkning av en rad produkter med kvicksilver tillsatt från och med den 1 januari 2021. Artikel 5 gäller både som komplement till och utan att den påverkar de bestämmelser i EU:s regelverk som redan fastställer restriktioner för utsläppande på marknaden och strängare krav i fråga om till exempel största kvicksilverinnehåll i dessa produkter, som bland annat fastställs i direktiv 2006/66/EG.

I artikel 6 föreskrivs möjligheten för kommissionen att anta genomförandebeslut som specificerar de formulär för handeln som ska användas av medlemsstaternas behöriga myndigheter för att genomföra artiklarna 3 och 4, som en uppföljning av beslut som ska antas av Minamatakonventionens partskonferens i enlighet med artikel 3.12 i konventionen.

Artikel 7 jämförd med bilaga III införlivar konventionens artikel 5.2 och 5.3 och bilaga B. Den förbjuder användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar som katalysatorer för produktion av acetaldehyd och vinylkloridmonomer från och med den 1 januari 2019. När det gäller anläggningar som producerar natrium- eller kaliummetylat eller -etylal genom en kvicksilverbaserad process fastställs begränsningar för användningen av kvicksilver från primär brytning och för utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar till miljön, samtidigt som ökning av produktionskapaciteten eller upprättande av nya anläggningar förbjuds från och med dagen för ikraftträdandet av denna förordning. Genom artikel 7.3 ges möjlighet till antagande av kommissionens delegerade akter som ett sätt att införliva partskonferensens beslut om krav för mellanlagring av kvicksilver och kvicksilverföreningar när detta stöds av unionen; därigenom kan det ordinarie lagstiftningsförfarandet fortsätta att tillämpas i avsaknad av unionens stöd för partskonferensens beslut eller då unionen skulle ha motsatt sig det.

Artikel 8 införlivar konventionens artiklar 4.6 och 4.7 samt 5.4 och 5.9. Den förbjuder tillverkning och utsläppande på marknaden av produkter med kvicksilver tillsatt som inte omfattades av någon känd användning före dagen för tillämpning av detta förslag, och införande av tillverkningsprocesser som inte existerade före den dagen. I artikel 8.3 och 8.4 fastställs en mekanism genom vilken nya produkter med kvicksilver tillsatt och tillverkningsprocesser fortfarande kan tillåtas genom en genomförandeakt från kommissionen som antagits på grundval av en bedömning av deras fördelar för miljö och hälsa och av tillgången på kvicksilverfria alternativ som är tekniskt och ekonomiskt gångbara.

I enlighet med artikel 7 i konventionen föreskrivs i artikel 9 jämförd med bilaga IV att medlemsstater där icke-industriell och småskalig guldtutvinning förekommer ska vidta åtgärder för att minska och om möjligt få bort användningen och utsläppen av kvicksilver och kvicksilverföreningar som följer av sådan verksamhet och ska utarbeta och genomföra en relevant nationell plan.

Artikel 10 införlivar Minamatakonventionens artikel 4.3 och bilaga A (del II). Den föreskriver att tandamalgam endast får användas i inkapslad form och att tandvårdsinrättningar ska vara utrustade med amalgamavskiljare för att hålla kvar och samla upp kvicksilverhaltiga amalgamrester, från och med den 1 januari 2019. Den uppmanar medlemsstaterna att tillämpa relevanta EN-standards i senast uppdaterad version, inbegripet EN ISO 13897²⁷, EN ISO 24234²⁸ och EN 1641:2009²⁹, eller andra nationella eller internationella standarder som säkerställer att amalgamresterna hålls kvar i motsvarande omfattning och att amalgamkapslarna håller likvärdig kvalitet.

Artikel 11 återger artikel 2 i förordning (EG) nr 1102/2008 genom att föreskriva att kvicksilver som inte längre används inom kloralkaliindustrin eller som erhållits vid rening av naturgas eller från brytning och smältning av andra metaller än järn eller som utvunnits från cinnober ska betecknas som avfall som måste omhändertas.

Artikel 12 bygger på artikel 6 i förordning (EG) nr 1102/2008 och föreskriver att företag som bedriver sådan verksamhet som avses i artikel 11 årligen ska förse de nationella behöriga myndigheterna med information om bland annat den mängd kvicksilver som lagras i varje anläggning och om den mängd kvicksilver som skickas till anläggningar för tillfällig lagring eller slutlagring av kvicksilverhaltigt avfall. I artikel 12.2 föreskrivs att relevant avfallsslag och Nace-kod ska användas när informationen rapporteras, i enlighet med förordning (EG)

²⁷ Europastandard EN ISO 13897, *Tandvård – Amalgamkapslar (ISO 1397:2003)*, maj 2004.

²⁸ Europastandard EN ISO 24234, *Tandvård – Dentala amalgam (ISO 24234:2015)*, januari 2015.

²⁹ Europastandard EN 1641:2009, *Tandvård – Medicintekniska produkter för tandvård – Material*, oktober 2009.

nr 2150/2002³⁰. I artikel 12.3 anges att anläggningar för klor-alkaliproduktion med hjälp av kvicksilverceller ska upphöra att rapportera när samtliga dessa celler har avvecklats i enlighet med kommissionens genomförandebeslut 2013/732/EU³¹ och allt kvicksilverhaltigt avfall har överförs till en anläggning för lagring.

Artikel 13 föreskriver att kvicksilverhaltigt avfall kan lagras tillfälligt eller slutlagras i anläggningar för underjordisk lagring och lagras tillfälligt i anläggningar för lagring ovan jord, och anger för detta ändamål vilka krav i rådets direktiv 1999/31/EG för tillfällig lagring av kvicksilverhaltigt avfall som gäller för slutlagring av kvicksilverhaltigt avfall i anläggningar för underjordisk lagring.

Artiklarna 14 och 20 innehåller bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av detta förslag samt om ikraftträdande och dag för tillämpning.

Artikel 15 införlivar Minamatakonventionens artikel 21 genom att föreskriva en skyldighet för medlemsstaterna att utarbeta, uppdatera och offentliggöra en rapport med all relevant information om genomförandet av detta förslag, information som ska rapporteras för att bestämmelserna i ovannämnda artikel 21 ska uppfyllas, en sammanfattning av den information som samlats in enligt artikel 12 i detta förslag om kvicksilverhaltigt avfall från stora källor och information om betydande enskilda lager av kvicksilver som kan finnas på respektive medlemsstats territorium. Enligt denna bestämmelse ska kommissionen informeras om en sådan rapport och om uppdateringar inom en månad från offentliggörandet av den. I artikel 15.2 föreskrivs att kommissionen får anta en genomförandeakt för upprättande av frågeformulär i syfte att hjälpa medlemsstaterna att rapportera relevant information till kommissionen, genom att ange exakt vilken information som ska lämnas in, inklusive information om centrala resultatindikatorer, format och tidsfrist.

Genom artikel 16 får kommissionen möjlighet att anta delegerade akter för ändring av bilagorna I–IV till detta förslag, i syfte att införliva relevanta beslut som fattats av partskonferensen när dessa stöds av unionen; därigenom kan det ordinarie lagstiftningsförfarandet fortsätta att tillämpas i avsaknad av unionens stöd för partskonferensens beslut eller då unionen skulle ha motsatt sig det.

Artiklarna 17 och 18 är standardtexter för utövandet av delegering till kommissionen enligt artiklarna 7.3 och 16, och för kommittéförfarandet för att anta genomförandeakter enligt artiklarna 6, 8.4 och 15.2.

I artikel 19 föreskrivs att förordning (EG) nr 1102/2008 ska ersättas och upphävas den 1 januari 2018, det datum då detta förslag ska börja tillämpas, och att hänvisningar till förordning (EG) nr 1102/2008 ska tolkas som hänvisningar till detta förslag.

Rättslig grund

Syftet med detta förslag, liksom med förordning (EG) nr 1102/2008, är både att skydda miljön och människors hälsa och att säkerställa enhetlighet när det gäller handelsaspekterna (förbud och restriktioner vad avser import och export av kvicksilver, kvicksilverföreningar och produkter med kvicksilver tillsatt). Detta förslag har därför två rättsliga grunder – artiklarna 192.1 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och val av instrument

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik (EGT L 332, 9.12.2002, s. 1).

³¹ Kommissionens genomförandebeslut 2013/732/EU av den 9 december 2013 om fastställande av BAT-slutsatser för klor-alkaliproduktion, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 332, 11.12.2013, s. 34).

Detta förslag syftar till att i unionens regelverk införliva de bestämmelser i Minamatakonventionen som ännu inte omfattas av EU:s rättsliga krav, så att unionen och medlemsstaterna ska kunna ratificera och genomföra konventionen.

I detta avseende är subsidiaritetsprincipen tillämplig då förslaget inte i sin helhet avser ett område där unionen har exklusiv befogenhet.

Målen för detta förslag kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. För att ta itu med problemet med kvicksilverföroreningar och -exponering i unionen måste varje medlemsstat bland annat införa exportförbud för kvicksilver och flera kvicksilverföroreningar och för vissa produkter med kvicksilver tillsatt samt ett villkorat importförbud för kvicksilver. Sådana handelsrelaterade åtgärder kan endast införlivas och genomföras på grundval av unionsbestämmelser eftersom åtgärder på området för den gemensamma handelspolitiken omfattas av unionens exklusiva befogenhet i enlighet med artikel 3 e i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

De icke-handelsrelaterade bestämmelserna i detta förslag om användning av kvicksilver i befintliga och nya tillverkningsprocesser och i nya produkter, om kontroll av utsläpp av kvicksilver till miljön och om lagring av kvicksilver och hantering av kvicksilverhaltigt avfall hör till kategorin delade befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna, dvs. skydd för miljön och människors hälsa. Eftersom, såsom anges ovan, skyddet av miljön och människors hälsa från kvicksilverföroreningar och -exponering redan är utförligt reglerat på unionsnivå är åtgärder från unionens sida motiverade. Beträffande konventionens bestämmelser om icke-industriell och småskalig guldutvinning ger förslaget den berörda medlemsstaten möjlighet att välja den optimala kombinationen av åtgärder att vidta för att uppnå de relevanta kraven.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Det valda rättsliga instrumentet är en förordning eftersom förslaget fastställer bestämmelser om t.ex. handel och produkter med kvicksilver tillsatt, som kräver ett enhetligt genomförande i hela unionen, samtidigt som medlemsstaterna ges tillräcklig flexibilitet när det gäller att välja åtgärder för efterlevnad av bestämmelserna om tillverkningsprocesser och icke-industriell och småskalig guldutvinning och deras närmare genomförande. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta lagstiftningsförslag har inga budgetkonsekvenser.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 192.1 och artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Kvikksilver är ett mycket giftigt ämne och utgör ett globalt och omfattande hot mot människors hälsa, inklusive i form av metylkvicksilver i fisk och skaldjur, ekosystem samt i vilda djur och växter. Kvikksilverföroreningarna är gränsöverskridande – mellan 40 % och 80 % av den totala depositionen av kvicksilver i unionen har sitt ursprung utanför unionen – och därför krävs åtgärder på lokal, regional, nationell och internationell nivå.
- (2) De flesta kvicksilverutsläpp och tillhörande exponeringsrisker härrör från antropogen verksamhet, bland annat primär kvicksilverbrytning och bearbetning, användning av kvicksilver i produkter, industriprocesser och icke-industriell och småskalig guldutvinning samt från i synnerhet kolförbränning och hantering av kvicksilverhaltigt avfall.
- (3) I det sjunde miljöhandlingsprogrammet, som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU³⁴, fastställs det långsiktiga målet om en giftfri miljö, och för detta ändamål föreskrivs att åtgärder krävs för att till 2020 säkerställa en minimering av betydande negativa effekter av kemikalier på människors hälsa och miljön.

³² EUT C , , s. .

³³ EUT C , , s. .

³⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (4) Meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Gemenskapens kvicksilverstrategi*³⁵ – (nedan kallad *strategin*), som sågs över 2010³⁶, syftar till att minimera och, när detta är genomfört, slutligen helt undanröja de globala antropogena kvicksilverutsläppen till luft, vatten och mark.
- (5) Betydande framsteg har gjorts i unionen under de senaste tio åren när det gäller hanteringen av kvicksilver efter antagandet av strategin och av ett antal olika åtgärder avseende utsläpp och användning av kvicksilver, tillgång och efterfrågan på kvicksilver samt hantering av överskott och lager av kvicksilver.
- (6) I strategin fastställs att förhandlingar om och ingående av ett internationellt rättsligt bindande instrument bör vara en prioritering, eftersom enbart unionsåtgärder inte kan garantera ett effektivt skydd för unionens befolkning mot kvicksilvrets negativa hälsoeffekter.
- (7) Europeiska unionen och 26 medlemsstater undertecknade i Kumamoto den 11 oktober 2013 Minamatakonventionen om kvicksilver (nedan kallad *konventionen*)³⁷. Unionen och samtliga medlemsstater har därför åtagit sig att ingå, införliva och genomföra konventionen³⁸.
- (8) En snabb ratificering av konventionen av unionen och dess medlemsstater kommer att uppmuntra viktiga globala användare och utsläppare av kvicksilver, som har undertecknat konventionen, att ratificera och genomföra den.
- (9) Eftersom unionslagstiftningen redan innehåller många av konventionens skyldigheter bör denna förordning endast innehålla bestämmelser som kompletterar unionens regelverk och som behövs för att säkerställa att det fullständigt överensstämmer med konventionen, och följaktligen för att unionen och dess medlemsstater ska kunna ratificera och genomföra den.
- (10) Det exportförbud för kvicksilver som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008³⁹ bör kompletteras med restriktioner för import av kvicksilver beroende på kvicksilvrets källa, avsedda användning och ursprungsort. De nationella myndigheter som utsetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012⁴⁰ bör utföra de administrativa uppgifter som är kopplade till genomförandet av sådana restriktioner.
- (11) Export, import och tillverkning av en rad produkter med kvicksilver tillsatt står för en stor del av användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar inom unionen och globalt, och bör förbjudas.
- (12) Denna förordning bör därför ha två rättsliga grunder, nämligen artiklarna 192.1 och 207 i EUF-fördraget, eftersom den både syftar till att skydda miljön och människors hälsa och till att säkerställa enhetlighet när det gäller handelsaspekterna genom förbud

³⁵ Meddelande av den 28 januari 2005 från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Gemenskapens kvicksilverstrategi*, KOM(2005) 20 slutlig.

³⁶ Meddelande av den 7 december 2010 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om översynen av gemenskapens kvicksilverstrategi, KOM(2010) 723 slutlig.

³⁷ <https://treaties.un.org>.

³⁸ Rådets beslut XXX av den XX/XX/XX om ingående av Minamatakonventionen om kvicksilver (EUT L, , s.).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 av den 22 oktober 2008 om exportförbud för metalliskt kvicksilver och vissa kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar och säker förvaring av metalliskt kvicksilver (EUT L 304, 14.11.2008, s. 75).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier (EUT L 201, 27.7.2012, s. 60).

och restriktioner vad avser import och export av kvicksilver, kvicksilverföreningar och produkter med kvicksilver tillsatt.

- (13) Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar de bestämmelser i unionens regelverk som fastställer strängare krav för sådana produkter, inbegripet avseende högsta kvicksilverinnehåll.
- (14) I avsaknad av relevanta tillgängliga kvicksilverfria produktionsprocesser bör villkor fastställas för produktion av natrium- eller kaliummetylat eller -etylal som inbegriper användning av kvicksilver.
- (15) Tillverkning och utsläppande på marknaden av nya produkter med kvicksilver tillsatt och upprättande av nya kvicksilverbaserade tillverkningsprocesser skulle öka användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar samt kvicksilverutsläppen inom unionen. Sådan ny verksamhet bör därför förbjudas, såvida inte en bedömning visar att sådan användning skulle innebära betydande miljö- och hälsofördelar och att det inte finns några tekniskt och ekonomiskt gångbara kvicksilverfria alternativ tillgängliga som ger motsvarande fördelar.
- (16) Användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar inom icke-industriell och småskalig guldutvinning står för en betydande del av användningen och utsläppen av kvicksilver globalt och bör därför regleras.
- (17) Användning av tandamalgam i inkapslad form och installation av amalgamavskiljare bör göras obligatorisk för att skydda tandläkare och patienter från kvicksilverexponering, och för att säkerställa att det kvicksilverhaltiga avfall som uppstår inte släpps ut till miljön utan samlas in och hanteras på ett hållbart sätt. Med tanke på storleken på företagen inom tandvårdssektorn som berörs av denna ändring bör tillräcklig tid ges för anpassning till de nya bestämmelserna.
- (18) De flesta av de kriterier som fastställs i rådets direktiv 1999/31/EG⁴¹ för tillfällig lagring av kvicksilverhaltigt avfall bör gälla för slutlagring av kvicksilverhaltigt avfall i anläggningar för underjordisk lagring. Hur vissa av dessa kriterier ska tillämpas bör bero på de särskilda egenskaperna hos respektive anläggning för underjordisk lagring, enligt vad som fastställs av medlemsstaternas behöriga myndigheter med ansvar för genomförandet av direktiv 1999/31/EG.
- (19) I syfte att anpassa unionens lagstiftning till beslut som fattats av konventionens partskonferens och som stöds av unionen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för ändring av bilagorna till denna förordning och komplettering av denna förordning med tekniska krav för miljömässigt hållbar mellanlagring av kvicksilver och kvicksilverföreningar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (20) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, när det gäller att förbjuda eller tillåta nya produkter eller processer där kvicksilver används samt rapporteringsskyldigheter.

⁴¹ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴².

- (21) Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (22) Med tanke på karaktären på och omfattningen av de ändringar som måste göras av förordning (EG) nr 1102/2008, och för att skapa ökad rättssäkerhet, klarhet, insyn och förenkling av lagstiftningen, bör den förordningen ersättas.
- (23) För att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och de ekonomiska aktörer som berörs av denna förordning ska ha tillräckligt med tid för att anpassa sig till den nya ordning som fastställs genom denna förordning bör den tillämpas från och med den 1 januari 2018.
- (24) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön mot kvicksilver genom export- och importförbud för kvicksilver och produkter med kvicksilver tillsatt, begränsningar för användning av kvicksilver i tillverkningsprocesser, produkter, icke-industriell och småskalig guldutvinning och i tandamalgam samt skyldigheter avseende kvicksilverhaltigt avfall, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför, på grund av kvicksilverföreningarnas gränsöverskridande karaktär och arten av de åtgärder som ska vidtas, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1 **Syfte**

I denna förordning fastställs bestämmelser och villkor för handel med och tillverkning, användning och mellanlagring av kvicksilver, kvicksilverföreningar, blandningar och produkter med kvicksilver tillsatt, samt för hantering av kvicksilverhaltigt avfall.

Artikel 2 **Definitioner**

I denna förordning gäller följande definitioner:

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

1. *kvicksilver*: metalliskt kvicksilver (Hg, CAS-nummer 7439-97-6).
2. *produkt med kvicksilver tillsatt*: en produkt eller produktkomponent som innehåller kvicksilver och/eller kvicksilverföreningar som tillsatts med avsikt.
3. *kvicksilverhaltigt avfall*: kvicksilver som betecknas som avfall i enlighet med artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁴³.
4. *export*: något av följande:
 - (a) Slutlig eller temporär export av en kemikalie som uppfyller villkoren i artikel 28.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - (b) Återexport av en kemikalie som inte uppfyller villkoren i artikel 28.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som genomgår ett annat tullförfarande än unionens externa transiteringsförfarande för befordran av varor genom unionens tullområde.
5. *import*: fysiskt införande i unionens tullområde av en kemikalie som genomgår ett annat tullförfarande än unionens externa transiteringsförfarande för befordran av varor genom unionens tullområde.
6. *primär kvicksilverbrytning*: gruvbrytning som har till främsta syfte att hitta kvicksilver.

Kapitel II

Restriktioner för tillverkning av och handel med kvicksilver, kvicksilverföreningar och produkter med kvicksilver tillsatt

Artikel 3 **Exportrestriktioner**

1. Export av kvicksilver och av de kvicksilverföreningar samt av blandningar som förtecknas i bilaga I ska vara förbjudet.
Första stycket ska inte tillämpas på export av kvicksilverföreningar som förtecknas i bilaga I för laboratorieforskning.
2. Export av blandningar av kvicksilver som inte förtecknas i bilaga I för återvinning av kvicksilvret ska vara förbjudet.

Artikel 4 **Importrestriktioner**

1. Import av kvicksilver och blandningar som förtecknas i bilaga I för annan användning än omhändertagande som avfall ska vara förbjudet.

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

Genom undantag från första stycket ska import vara tillåtet under någon av följande omständigheter:

- Exportlandet är part i konventionen och det kvicksilver som exporteras härrör inte från primär kvicksilverbrytning enligt artikel 3.3 och 3.4 i den konventionen.
 - Då exportlandet inte är part i konventionen har landet kunnat styrka att kvicksilvret inte härrör från primär kvicksilverbrytning och inte från kloralkaliindustrin, och den importerande medlemsstaten har lämnat sitt skriftliga samtycke till importen.
2. Import av kvicksilver för att användas i icke-industriell och småskalig guldutvinning ska vara förbjudet.
 3. Den nationella myndighet eller de nationella myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 649/2012 ska utföra de administrativa uppgifter som följer av kraven i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Artikel 5

Export, import och tillverkning av produkter med kvicksilver tillsatt

1. Utan att det påverkar tillämpningen av striktare krav i annan tillämplig unionslagstiftning ska export, import och tillverkning i unionen av produkter med kvicksilver tillsatt som anges i bilaga II vara förbjudet från och med den 1 januari 2021.
2. Förbudet i punkt 1 ska inte tillämpas på följande produkter med kvicksilver tillsatt:
 - Produkter av väsentlig betydelse för civilskydd och militära ändamål.
 - Produkter som är avsedda för forskning, kalibrering av instrument eller användning som referensstandard.

Artikel 6

Formulär för import och export

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta beslut i syfte att närmare beskriva de formulär som ska användas vid genomförandet av artiklarna 3 och 4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Kapitel III

Restriktioner för användning och lagring av kvicksilver och kvicksilverföreningar

Artikel 7

Industriell verksamhet

1. Användning av kvicksilver och kvicksilverföreningar i de tillverkningsprocesser som anges i del I i bilaga III är förbjudet från och med de datum som fastställs där.
2. Användning av kvicksilver och kvicksilverföreningar i de tillverkningsprocesser som anges i del II i bilaga III ska bara vara tillåtet enligt de villkor som fastställs där.
3. Mellanlagring av kvicksilver och kvicksilverföreningar ska ske på ett miljömässigt hållbart sätt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för fastställande av krav för miljömässigt hållbar mellanlagring av kvicksilver och kvicksilverföreningar som antagits av konventionens partskonferens, där unionen har stött beslutet i fråga.

Artikel 8

Nya produkter med kvicksilver tillsatt och nya tillverkningsprocesser

1. Tillverkning och utsläppande på marknaden av produkter med kvicksilver tillsatt som inte omfattas av någon känd användning före den 1 januari 2018 ska vara förbjudet.
2. Tillverkningsprocesser som inbegriper användning av kvicksilver och/eller kvicksilverföreningar som inte existerade före den 1 januari 2018 ska vara förbjudna.

Denna punkt ska inte tillämpas på processer där andra produkter med kvicksilver tillsatt än de som omfattas av punkt 1 tillverkas och/eller används.

3. Om en ekonomisk aktör, genom undantag från punkterna 1 och 2, har för avsikt att tillverka en produkt med kvicksilver tillsatt och/eller släppa ut en sådan produkt på marknaden, eller att tillämpa en ny tillverkningsprocess, ska aktören anmäla detta till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och förse dem med följande:

- En teknisk beskrivning av produkten eller processen i fråga.
- En bedömning av miljö- och hälsoriskerna.
- En detaljerad redogörelse för hur en sådan produkt eller process ska tillverkas, användas respektive tillämpas för att en hög skyddsnivå ska kunna säkerställas för människors hälsa och miljön.

4. Efter anmälan från den berörda medlemsstaten ska kommissionen särskilt granska huruvida det har påvisats att den nya produkten med kvicksilver tillsatt respektive den nya tillverkningsprocessen skulle innebära betydande miljö- och hälsofördelar och att det inte finns några tekniskt och ekonomiskt gångbara kvicksilverfria alternativ tillgängliga som ger motsvarande fördelar.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta beslut i syfte att fastställa om den nya produkten med kvicksilver tillsatt respektive den nya tillverkningsprocessen är tillåten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Artikel 9
Icke-industriell och småskalig guldutvinning

Medlemsstater på vars territorium mer än obetydlig verksamhet för icke-industriell och småskalig guldutvinning och bearbetning utförs ska

- vidta åtgärder för att minska och om möjligt få bort användningen av kvicksilver och kvicksilverföreningar i, och utsläpp till miljön av kvicksilver från, sådan utvinning och bearbetning,
- utarbeta och genomföra en nationell handlingsplan i enlighet med bilaga IV.

Artikel 10
Tandamalgam

1. Från och med den 1 januari 2019 ska tandamalgam endast användas i inkapslad form.
2. Från och med den 1 januari 2019 ska tandvårdsinrättningar vara utrustade med amalgamavskiljare för att hålla kvar och samla upp amalgampartiklar. Sådana avskiljare ska underhållas på det sätt som krävs för att säkerställa en hög avskiljningsgrad.
3. Kapslar och amalgamavskiljare som uppfyller harmoniserade EN-standarder eller andra nationella eller internationella standarder som på motsvarande sätt säkerställer en hög avskiljningsgrad antas uppfylla de krav som anges i punkterna 1 och 2.

Kapitel IV
Lagring och omhändertagande av kvicksilverhaltigt avfall

Artikel 11
Kvicksilverhaltigt avfall

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens beslut 2000/532/EG⁴⁴ ska följande betraktas som avfall och omhändertas utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön i enlighet med direktiv 2008/98/EG:

- (a) Kvicksilver som inte längre används inom kloralkaliindustrin.
- (b) Kvicksilver som erhållits vid rening av naturgas.
- (c) Kvicksilver som erhållits från brytning och smältning av andra metaller än järn.
- (d) Kvicksilver som utvunnits från cinnober i unionen.

⁴⁴ Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

Artikel 12

Rapportering om kvicksilverhaltigt avfall från stora källor

1. De företag som är verksamma inom de industrisektorer som avses i leden a, b och c i artikel 11 ska senast den 31 maj varje år till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna överlämna uppgifter om den totala mängd kvicksilverhaltigt avfall som lagras i varje anläggning och som skickats till enskilda anläggningar för tillfällig lagring eller slutlagring samt plats och kontaktuppgifter för dessa anläggningar.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska formuleras i enlighet med de koder som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002⁴⁵.
3. Den skyldighet som fastställs i punkterna 1 och 2 ska upphöra att gälla för företag som driver kloralkalianläggningar året efter det att alla kvicksilverceller har avvecklats i enlighet med kommissionens genomförandebeslut 2013/732/EU⁴⁶ och allt kvicksilver har överförs till anläggningar för avfallshantering.

Artikel 13

Omhändertagande av kvicksilverhaltigt avfall

1. Genom undantag från artikel 5.3 a i direktiv 1999/31/EG får kvicksilverhaltigt avfall förvaras på ett av följande sätt:
 - (a) Tillfälligt förvaras under mer än ett år eller slutförvaras i saltgruvor som anpassats för omhändertagande av kvicksilver, eller i djupa urbergsformationer som ger en likvärdig säkerhetsnivå och inneslutning som sådana saltgruvor.
 - (b) Tillfälligt lagras i anläggningar ovan jord som är avsedda och utrustade för tillfällig lagring av kvicksilver.
2. De särskilda krav för tillfällig lagring av kvicksilverhaltigt avfall som fastställs i bilagorna I, II och III till direktiv 1999/31/EG ska tillämpas på de anläggningar för slutlagring som avses i punkt 1 a i denna artikel enligt följande villkor som anges i följande bilagor till det direktivet:
 - (a) Avsnitt 8 i bilaga I (första, tredje och femte strecksatserna) och bilaga II till direktiv 1999/31/EG ska tillämpas.
 - (b) Avsnitt 8 i bilaga I (andra, fjärde och sjätte strecksatserna) och avsnitt 6 i bilaga III till direktiv 1999/31/EG ska endast tillämpas när detta anses lämpligt av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna som ansvarar för genomförandet av det direktivet.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik (EGT L 332, 9.12.2002, s. 1).

⁴⁶ Kommissionens genomförandebeslut 2013/732/EU av den 9 december 2013 om fastställande av BAT-slutsatser för klor-alkaliproduktion, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 332, 11.12.2013, s. 34).

Kapitel V

Sanktioner och rapportering

Artikel 14

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna till kommissionen senast den [xxx], och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dessa.

Artikel 15

Rapport

1. Medlemsstaterna ska utarbeta, uppdatera och offentliggöra en rapport med följande information:
 - (a) Information om genomförandet av denna förordning.
 - (b) Information som krävs för att unionen och medlemsstaterna ska uppfylla sin rapporteringsskyldighet enligt artikel 21 i Minamatakonventionen.
 - (c) En sammanfattning av den information som samlats in i enlighet med artikel 12.
 - (d) En förteckning över enskilda lager av kvicksilver som överstiger 50 ton, och som återfinns inom deras territorium och, i de fall medlemsstaterna informeras, en förteckning över kvicksilverkällor som ger upphov till lager av kvicksilver överstigande 10 ton per år.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina rapporter och uppdateringar inom en månad från offentliggörandet av dem.

2. Kommissionen ska besluta om lämpliga frågeformulär för att närmare ange innehåll, information och centrala resultatindikatorer som ska ingå i den rapport som avses i punkt 1 samt formatet på denna rapport och när den ska offentliggöras och uppdateras.

Med frågeformulären kan också rapporteringen organiseras så att unionen kan lämna en samlad rapport till konventionens sekretariat på unionens och dess medlemsstaters vägnar.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta beslut om att tillhandahålla en mall för dessa frågeformulär och om att göra ett elektroniskt rapporteringsverktyg tillgängligt för medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Kapitel VI

Delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

Artikel 16

Ändring av bilagor

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för ändring av bilagorna I, II, III och IV, i syfte att införliva beslut som antagits av konventionens partskonferens, där unionen har stött beslutet i fråga.

Artikel 17

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.3 och 16 ska ges till kommissionen tills vidare från och med dagen för ikraftträdandet av denna förordning.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.3 och 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.3 och 16 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. För antagande av formulär för import och export enligt artikel 6, av ett beslut enligt artikel 8.4, och av frågeformulär i enlighet med artikel 15.2 ska kommissionen biträddas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel VII

Slutbestämmelser

Artikel 19

Upphävande

Förordning (EG) nr 1102/2008 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande